RISE RIKOSSEURAAMUSLAITOS

LSRA, aluekeskus ja Tay

LSRA kokemuksia sakkovankipilotista

Sakkovankipilottiin panostettiin LSRA:ssa strategiarahalla toimintavuonna 2017. Projektityöntekijän työpanos jakautui sakkovankipilotin, moke-kouluttamisen ja YRE-verkoston toiminnan kehittämisen välille. Projektityöntekijänä oli Tuija Hämäläinen. Tässä Tuija Hämeäläisen kirjoittamasta hankeraportista sakkovankipilottia koskeva osuus:

Sakkovankiosion tavoitteet saavutettiin suunnitellusti. Toiminta laajeni käsittämään osin koko LänsiSuomen alueen. Sakkovangit suorittavat ensisijaisesti rangaistusta suljetuissa laitoksissa. Hankkeen aikana hanketyöntekijä yhdessä alueen kehityspäällikön kanssa **järjesti Länsi-Suomen alueen kaikissa suljetuissa vankiloissa** (Kylmäkosken vankila, Vaasan vankila, Turun vankila ja Hämeenlinnan vankila) **1-2 yhteistyötapaamista henkilökunnan kanssa** sakkovankien ulkopuoliseen sijoitukseen liittyen. Tapaamisissa annettiin informaatiota sakkovankien ulkopuolisesta sijoituksesta hoitolaitokseen ja käytiin yhteistä keskustelua aiheesta sekä kunkin vankilan verkostotyöstä ulkopuolisiin sijoituksiin liittyen.

Turun vankilassa järjestetyn tilaisuuden lisäksi **Turussa järjestettiin** kaupungin virastotalolla toinen, laaja yhteistyöverkosto (yhdessä hanketyöntekijä ja kehityspäällikkö). Palaverissa oli mukana henkilöstöä Turun vankilasta, arviointikeskuksesta, Turun sosiaalitoimen eri sektoreilta sekä Aklinikkasäätiön Turun alueen aluejohtaja ja ylilääkäri.

Vaasan vankilassa vankilan henkilöstön kanssa pidetyssä lähes päivän mittaisessa tapaamisessa oli mukana Vaasan sosiaali- ja perhepalveluiden tulosaluejohtaja.

Kylmäkosken vankilassa järjestetyn tilaisuuden lisäksi Pirkanmaalla pidettiin yhteistyötapaaminen Tampereen kaupungin johtavien sosiaalityöntekijöiden sekä toinen palaveri sosiaalityöntekijöiden kanssa. Lisäksi pidettiin hankkeen alussa lync-palaveri Kylmäkosken vankilan apulaisjohtajan kanssa, missä suunniteltiin tulevaa henkilöstön tapaamista.

Hämeenlinnan vankilassa järjestetyssä palaverissa oli mukana vankilan, arviointikeskuksen sekä vankisairaalan henkilöstöä.

Tapaamisissa **tehtiin prosessikaaviot** sakkovankien ulkopuoliseen sijoittamiseen liittyen **Kylmäkosken vankilassa sekä Vaasan vankilassa.** Turun ja Hämeenlinnan vankilassa prosessikaavioita ei tehty, mutta näiden vankiloiden henkilöstön on mahdollista jatkossa käyttää Kylmäkosken ja/tai Vaasan vankilan prosessikaavioita tai luoda niiden pohjalta omanlaisensa malli. Lisäksi hankkeen aikana **tehtiin diasarja** liittyen sakkovankipilotin esittelyyn yhteistyötahoille.

LSRA, aluekeskus ja Tay

Hankkeen aikana havaittiin, että prosessikaavioiden ei ole eri vankiloissa tarpeen olla täysin samanlaisia vaan ne voivat vaihdella vankilan rakenteesta ja esim. sakkovankien määrästä vankilassa riippuen. Kylmäkosken vankilassa jatkossakin sakkovankien hoitolaitokseen sijoittamisen hoitavat rikosseuraamusesimiehet, Vaasan vankilassa puolestaan ko. tehtävän hoitavat ohjaajat ja/tai erityisohjaajat. Hämeenlinna on hiljattain muuttunut kokonaan naisvankilaksi, minne sijoitetaanvankeja ympäri Suomen, mikä asettaa tulevaisuudessa uudenlaiset haasteet kaikkinensa muun muuassa verkostotyölle myös ulkopuolisiin hoitolaitoksiin sijoitettavien sakkovankien osalta.

Hankkeen sakkovankiosioon liittyen järjestettiin lisäksi Tampereella/Pirkanmaalla **lukuisia eri verkostopalavereja ja** yhteistyöneuvotteluita. Yhteistyötä tehtiin muun muuassa Kääntöpiiri- ja Viertohankkeiden, Silta-Valmennus ry:n, Via Dian sekä erityisesti A-klinikkasäätiön kuntoutumisyksikön kanssa, missä **hanketyöntekijä tapasi lähes kaikki** Pirkanmaan alueelta sinne päihdehoitoon **sijoitetut vangit henkilökohtaisesti** toisessa verkostotapaamisessa . Läsnä oli vanki, työntekijä kuntoutumiskeskuksesta, vangin asuinkunnan sosiaalityöntekijä, työntekijä lähettävästä vankilasta, hanketyöntekijä sekä usein myös jatkopolutukseen liityvän tahon edustaja. Ainoastaan hanketyöntekijän lomien aikana hän ei ollut läsnä henkilökohtaisesti verkostossa.

Hankkeen aikana **hanketyöntekijä tapasi eri kuntien sosiaalityöntekijöitä** yhteisissä asiakkaan polutukseen liittyvissä tilanteissa useimmat henkilökohtaisesti ja osan videoneuvottelulaitteiden ja/tai puhelimen välityksellä.

Ensimmäinen asiakkaan verkostopalaveri sijoitukseen liittyen tapahtui ensisjaisesti siten, että videoneuvottelulaitteiden äärellä oli vankilasta käsin vanki ja rikosseuraamusesimies ja Tampereen yhdyskuntaseuraamustoimistolla oli läsnä videoneuvottelulaitteiden äärellä hanketyöntekijä ja vangin sosiaalityöntekijä ja/tai Tampereen kaupungin Loiston (päihde-, mielenterveys- ja asumispalvelut) suunnittelija, jonka kautta palvelupyynnöt ja maksusitoumukset päihdehoitoon ja kuntoutukseen Tampereella kulkevat. Ensimmäisessä verkostossa vanki haastateltiin yhteistyökumppaneiden kanssa yhdessä, hänelle annettiin informaatiota ulkopuolisesta sijoituksesta ja kuulosteltiin hänen motivaatiotaan ja sitoutuneisuuttaan hoitoon.

Toisessa verkostotapaamisessa hoitolaitoksessa pohdittiin yhdessä jatkoa ja tehtiin täsmennettyjä suunnitelmia sen osalta ja pyrittiin sitouttamaan vankia jatkotoimenpiteisiin.

Hanketyöntekijä kävi yhdessä Kääntöpiiri –hankkeen edustajien kanssa Nokian, Ylöjärven ja Kangasalan sosiaalitoimistoissa pitämässä informaation ja yhteisen keskustelutilaisuuden sakkovankien polutukseen liittyen. Kääntöpiiri –hanke puolestaan kertoi tilaisuuksissa omasta hankkeestaan.

Pirknamaan ulosottovirastossa hanketyöntekijä kävi keväällä 2017 pitämässä informaatiotilaisuuden ja jakoi siellä esitteitä sakkovankien ulkopuoliseen sijoitukseen liittyen.

LSRA, aluekeskus ja Tay

Esitteitä sakkovankipilottiin liittyen tehtiin toukokuussa 2017 **kaksi erilaista**, toinen asiakkaalle/vangille tarkoitettu ja toinen ammattilaisille suunnattu. Näitä on jaettu hankkeen aikana sekä printtiversioina että sähköisessä muodossa yhteistyötahoille.

Hankkeen aikana havaittiin, että on tarpeen tehdä hankkeen kohdevangeille täytettäväksi asiakastieto-/kyselylomake. Vankilan työntekijä käy potentiaalisen ulkopuoliseen päihdehoitoon/kuntoutuslaitokseen polutettavan vangin kanssa yhdessä läpi lomakkeen tai vähintään antaa lomakkeen vangille täytettäväksi. Lisäksi vankia informoidaan ja motivoidaan sakkovankeuden ulkopuoliseen sijoitukseen. **Arviointikeskus laati asiakastieto**-/kyselylomakkeen vangille hankkeen aikana.

SAKKOVANKIPILOTTI Tilastoja/tuloksia:

Hankkeen aikana sakkovankeja sijoitettiin ulkopuoliseen päihde- tai kuntoutuslaitokseen yhteensä 20 Tampereelta, Nokialta, Ylöjärveltä, Akaasta, Pirkkalasta ja Seinäjoelta. Sijoitettavat vangit määräytyivät sen mukaan, miten heitä ehdotettiin eri vankiloista polutettavaksi. Kaikkia ehdotettuja vankeja lähdettiin poluttamaan, osa ei kuitenkaan edennyt vankilasta eteenpäin syystä tai toisesta. Suurin syy oli, että vanki itse ei loppujen lopuksi ollutkaan motivoitunut lähtemään ulkopuoliseen sijoitukseen. Tämä vangin valinta tapahtui jo siinä vaiheessa, kun vankilan työntekijä oli tavannut vangin ensimmäisen kerran ja kertonut hänelle ko. mahdollisuudesta ja motivoinut häntä.

- Vangeista oli 12 Tampereelta, 2 Ylöjärveltä, 2 Akaasta, 1 Pirkkalasta, 1 Nokialta, 1 Turusta ja 1 Seinäjoelta.
- 15 sijoitettiin Kylmäkosken vankilasta, 2 Turun vankilasta, 1 Vaasan vankilasta ja 2 Hämeenlinnan vankilasta.
- Vankien ikä vaihteli välillä 19 v- 65 v. Eniten heitä oli ikäluokassa 31–40 ja 41–50 v. 19–25 vuotiaita eli nuoria oli kolme.
- Ensimmäistä kertaa vankilassa oli 7, toisen kerran 2. Useimmat muutkin olivat sellaisia, että edellisestä vankilatuomiosta oli aikaa useita vuosia.

Hoitopaikat, mihin sijoitettiin:

A-klinikkasäätiön Tampereen kuntoutumiskeskuksessa oli sijoitettuna 19 vankia, Silta Valmennus ry:ssä 2 vankia, Kankaanpään A-kodissa 2 vankia ja Haarajärven päihdesairaalassa 1 vanki. Osa vangeista oli ulkopuolisen sijoituksen aikana kahdessa eri hoitolaitoksessa.

Vapautumisen jälkeiseen jatkohoitoon polutettiin :

korvaushoitoon 5 (3 Jeesiin, 1 Breikkiin ja 1 Matalaan), 1 ViaDian toimintoihin (myös korvaushoito jatkui tällä vangilla), tämä vanki sai ViaDian kautta myös tukiasunnon, 1 järjestettiin kotipalvelun piiriin (65 –

vuotias), 1 meni sos.tt:n kanssa tutustumaan päihteet sallivaan asumisyksikköön (Nauha). Moni ohjattiin/ohjautui jatkohoitoon oman kunnan päihdehuollon avopalveluihin, 1 jatkoi ERN-valvontaa (valvoja toimi palveluohjaajana), 1 meni kuntansa Krisin toimintakeskuksen toimintoihin ja useat kiinnittyivät sosiaalitoimen asiakkuuteen uudelleen tai ensimmäistä kertaa, tapasivat

sosiaalityöntekijänsä useimmat hankkeen aikana verkostopalavereissa henkilökohtaisesti (vain pieni osa ainoastaan videoneuvotteluiden välityksellä). Tästä työ jatkui edelleen vapautumisen jälkeen sosiaalitoimen ja asiakkaan välillä.

Hoito keskeytyi seitsemällä vangilla, keskeyttämisprosentti oli 35 %. Keskeytyneillekin järjestettiin jatkopolutus, useimmilla omaan sosiaalitoimeen/sosiaalityöntekijän palveluiden piiriin. Kaikkien keskeyttäneidenkin kanssa käytiin keskustelu. Enimmäkseen hoito/kuntoutus oli keskeytynyt, kun vanki antoi positiivisen päihdeseulan tai hänen hallustaan löytyi kiellettyjä aineita.

SAKKOVANKIPILOTTI – MITÄ JATKOSSA?

Hankkeen aikana kirkastui konkreettisesti sekä suunnittelijalle että yhteistyössä mukana olleille tahoille se tosiasia, että sakkonvangit ovat monelta osin **yhteiskunnasta syrjäytyneitä ihmisiä.** Heillä on paljon vaikeuksia ja ongelmia, mitkä edistävät edelleen syrjäytymistä: fyysinen ja henkinen terveydentila on monella heikko. Joukossa on vankeja, joilla on selkeästi mielenterveyden vakavia ongelmia, heillä on sosiaalisia vaikeuksia, asunnottomuutta ja/tai kurjissa oloissa asumista/elämistä, toivottomuutta ja kyvyttömyyttä hoitaa asioitaan. Toisaalta nämä ihmiset eivät vaikuta erityisen ”pahoilta pojilta ja tytöiltä”. Näiden ihmisten rikokset ovat useimmiten näpistyksiä ja lieviä varkauksia (esim. elintarvikkeiden, oluen ja tupakin näpistelyä, heillä on maksamattomia uhkasakkoja, kun he eivät ole menneet oikeudenkäyntiin yms.). Näiden ihmisten ongelmat ovat syvällä ja he ovat melko kokonaisvaltaisesti pudonneet yhteiskunnan kelkasta. Usein nämä ihmiset eivät jaksa, osaa tai kykene hakeutumaan palveluiden piiriin vaikka juuri he niitä yhteiskunnassa ehkä eniten tarvitsevat.

Hanketyöntekijänä pääsin osalliseksi **monen vangin kiitollisuudesta**, kun olin yhtenä muiden joukossa mahdollistamassa heille pääsyn päihdehoitoon. Kaikkien (myös keskeyttäneiden) kunto koheni selkeästi hoidon aikana, terveydentila parani, lääkitys saatiin kohdalleen, hygienia hoidettua ja ennen kaikkea jatkopolutukset sosiaalitoimeen järjestettyä. Oli hienoa huomata, miten näiden ihmisten ulkoinen olemus muuttui lyhyessäkin ajassa oleellisesti. Keskeyttäneidenkin kohdalla tilanne koheni ja osa (etenkin nuoret) olivat päihdehoidossa ensimmäisen kerran, mikä on jo sinänsä alku muutoksen mahdollisuuteen. Totuudella on kuitenkin etupuolensa lisäksi takapuolensa:

Hankkeen aikana kävi ilmi jo aikaisemmin eri yhteyksissä havaitun tiedon ja kokemuksen perusteella muodostettu arvio: melko syvälle syrjäytyneet sakkovangit **eivät itse olleet kovin halukkaita** ja sitoutuneita intensiiviseen jatkohoitoon (laitoshoitoon). Moni suostui kuitenkin jatkamaan vapauduttuaan oman kuntansa päihdehoidon avohoidossa, esim. käymään päihdetyöntekijän vastaanotolla. Usein on todettu

kuitenkin, että avohoito ei ole tämän monin tavoin syrjäytyneen ryhmän kohdalla riittävä tukitoimenpide. Toisaalta **kunnat ovat** viime vuosina antaneet niukasti maksusitoumuksia laitoshoitoihin (etenkin pidempiin), **kuntien päihdehoito** on nykyään etupäässä **avohoitoa,** jonkun verran vieroitushoitoa on myös mahdollista saada. Sakkovangit ovat useimmiten kärsineet vieroitusoireet jo alkuvankeuden aikana ja siten tarvetta vieroitukseen ei enää ole ulkopuoliseen sijoitukseen lähdettäessä. Moni vanki manitsikin, että on jo kärsinyt vieroitusoireet vankilassa ulkopuoliseen sijoitukseen lähtiessään (vähintään 5 arkipäivää suoritettava vankilassa ennen kuin voidaan siirtää ulkopuoliseen sijoitukseen).

Hankkeen aikana selkeä havainto oli, että lähes kaikki olivat joka tapauksessa kiitollisia saamastaan mahdollisuudesta hoitoon. **Kaikkien ulkoinen olemus ja yleiskunto koheni selkeästi päihdehoidon aikana ja heistä enin osa saatiin ja kaikki ohjattiin palvelujen piiriin, vähintäänkin oman kunnan sosiaalitoimen palveluihin.** Tärkeää ja merkityksellistä on, että jatkossakin saataisiin turvattua tälle heikompiosaisten ryhmälle perusturva ja –hoito yhteiskunnassa. **Hankkeen aikana tuli selkeästi esiin, että sakkovankien ulkopuolista sijoittamista päihdehoitoon-/kuntoutukseen tulee jatkaa.**

Sakkovankien ulkopuolinen sijoittaminen mahdollistaa myös **Rikosseuraamuslaitoksen strategian mukaisen** toiminnan: vangin tulisi siirtyä suljetusta vankilasta asteittain vapauteen. **Rikosseuraamuslaitoksen henkilöstölle** ulkopuoliset sijoitukset antavat kaikkinensa myös hyvän mahdollisuuden tehdä ja laajentaa **verkostotyön** osaamista, mikä on perusedellytys toimia Rikosseuraamuslaitoksen asettamien tavoitteiden ja strategian mukaisesti.

Kehittämisen yksi kohta on, miten saada **vanki motivoitua** ja sitoutettua paremmin hoitoon. Tosin keskeyttämisprosentti 35% ei ole suuri, kun otetaan huomioon sakkovankien elämäntilanne ja syrjäytyneisyyden aste. **Lyhytkin hoito voi edistää** syrjäytyneiden sakkovankien sosiaalista selviytymistä ja etenkin heidän kiinnittymistään yhteiskunnan palvelujärjestelmään joko uudestaan tai ensimmäisen kerran. Näin heidän on mahdollista saada ja löytää myös myöhemmin apua ja tukea, mikä todennäköisesti toimii myös rikoksia ennaltaehkäisevästi. **Arviointikeskus laati** hankkeen aikana sakkovangeille jaettavaksi **asiakastieto-/kyselylomakkeen**, missä kerrotaan mahdollisuudesta hakeutua ja päästä päihdehoitoon osaksi aikaa vankeutta. Kyselylomake helpottaa osaltaan vangin motivointia, etenkin jos **vankilan työntekijä käy henkilökohtaisesti lomakkeen läpi yhdessä vangin kanssa.**

Rikosseuraamuslaitoksen **työntekijöiden tulee jatkaa sitkeästi neuvotteluja** kulloisenkin potentiaalisen sijoitettavan **vangin asuinkunnan** kanssa mahdollisuudesta saada vanki jatkamaan vapautumisen jälkeen laitoshoidossa ja saada kunnan suostumus maksaa näitä hoitoja. Osa kunnista on suhtautunut myönteisesti jatkohoidon maksamiseen, etenkin jos perheessä tai lähipiirissä on alaikäisiä lapsia, joiden elämään vangilla on vaikutusta/merkitystä. Toisaalta monen ammattilaisen tiedossa on se ikävä tosiasia, että sakkovankien syrjäytynyt ryhmä ei monesta syystä johtuen sitoudu

useinkaan pidempään hoitoon, minkä vuoksi kunnan on helppo myöntää maksusitoumus jatkohoitoon vankeuden aikana päihdehoidon vasta alkaessa, jolloin Rikosseuraamuslaitos maksaa vielä päihdehoidon.

LSRA, aluekeskus ja Tay

Jatkohoitoon motivointi saattaa jäädä kuitenkin vähäiseksi, minkä vuoksi vanki ei sitten siirrykään jatkohoitoon laitokseen ja kunnat säästyvät näin maksajan roolista.

Korvaushoitolaisten osalta on tarpeen miettiä, mitä muuta heille voisi tarjota jatkohoitona sen lisäksi, että he palaavat takaisin samaan korvaushoitoyksikköön, mistä he lähtivät suorittamaan vankeutta. Hankkeen aikana yksi korvaushoitolainen saatiin polutettua korvaushoitoyksikön palveluiden lisäksi muihin palveluihin/toimintoihin (ViaDia). Korvaushoidossa olevien osalta kannattaa myös entistä tarkemmin miettiä sakkovankipilottiin sijoittamisen tarkoituksenmukaisuus – mitä tavoitteita sijoituksella pyritään edistämään.

Osa vangeista toi esiin, että päihdehoidon aikana **tulisi olla enemmän toimintaa ja aktiviteetteja**. Hankkeen aikana käytetyissä päihdehoitopaikoissa toiminta on ollut lähinnä vain ryhmiin osallistumista. Etenkin pidempien hoitojaksojen aikana olisi tarpeen olla enemmän toiminnallisuutta. Tämä edellyttää neuvotteluita niiden päihde- ja hoitolaitosten kanssa, joihin sakkovankeja jatkossa sijoitetaan. Asia tuotiin esiin hankkeen aikana hoitopaikassa, mihin sijoitettiin eniten sakkovankeja. Muun muuassa tästä aiheesta on **tärkeää järjestää palavereja hoitolaitosten** kanssa. Kaikkinensa on tarpeen järjestää 1-2 palaveria vuodessa hoitolaitosten kanssa joko sähköisten väineiden kautta tai henkilökohtaisesti tapaamalla.

Sakkovankipilotin osalta hankkeessa nuosi selkeästi esiin, että ko. **prosessin hoitaminen ottaa aikaa.** Sakkovankien polutus edellyttää laajan yhteistyöverkoston mukana oloa. Aikaa ulkopuoliseen sijoittamiseen on melko vähän johtuen näiden rangaistusten lyhyestä pituudesta.

Tästä johtuen sakkovankien sijoittamisessa toimii parhaiten malli, missä ensimmäinen verkostopalaveri (vangin haastattelu ja motivointi sekä täsmennetyn informaation jakaminen) järjestetään videonevottelulaitteiden, skypen, lyncin yms. sähköisten välineiden kautta ja toinen verkosto (jatkopolutukseen liittyen) verkostopalaverina hoitolaitoksessa, missä kaikki osallistujat ovat läsnä henkilökohtaisesti. Näin toimittiin etupäässä myös hankkeen aikana. Tämä edellyttää kuitenkin esim. skype, lync ja vastaavien sähköisten menetelmien hankkimista ja käyttöön ottamista kunnissa ja hoitolaitoksissa. Yllättävän monessa organisaatiossa on jo tällaiset yhteydet ja mahdollisuudet niiden käyttöön, mutta niitä ei ole vielä kovinkaan paljon hyödynnetty.

YRE:n yksi tehtävä jatkossa voisi olla yhteistyötahojen kannustaminen ottamaan käyttöön jo olemassa olevat sähköiset menetelmät monipuolisesti yhteisessä viestinnässä. Erään ison organisaation työntekijät toivat esiin, että laitteiden käyttö on helppoa. YRE:n kautta voisi pyrkiä vaikuttamaan siten, että joku/jotkut organisaatiossa ottaisivat asian hoitaakseen työyhteisössään ja edistäisivät sähköisten menetelmien käytön perehdyttämistä – testaamalla toimintaa muiden YREyhteistyötahojen kanssa. Hankkeen aikana suunnittelija havaitsi, että organisaatioissa on halua **opetella käyttämään jo olemassa oleviakin sähköisiä vuorovaikutusvälineitä, mutta niistä ei ole oikein tietoa eikä niihin ole perehdytystä.**

Hankkeen aikana **jäi aikapulan vuoksi pitämättä** yhdessä kaikkien mukana olleiden **vankiloiden kanssa loppupalaveri**, missä olisi **esitelty jo laaditut prosessikaaviot** ja käyty läpi miten jatkossa tulisi toimia

yhteneväisesti Länsi-Suomen alueelle. Aluekeskuksen rooli olisi ollut myös tarpeen esittää loppupalaverissa. Hankkeessa mukana olleet vankilat ovat kuitenkin tietoisia heidän kanssaan käytyjen palaverien pohjalta, miten sakkovankien poluttaminen ulkopuoliseen sijoitukseen tapahtuu ja että asiassa saa ohjeita aluekeskuksesta, minkä kautta kulkee myös näiden sijoituksien rahoitus ja budjetointi. Lähinnä aluekeskuksen kehityspäällikkö on henkilö, jonka puoleen jatkossa voi kääntyä sakkovankien sijoittamisessa päihdehoitoon tai kuntouslaitokseen.

Keväällä 2017 laaditut sakkovankiesitteet tulee päivittää. Hankkeen loppuessa siihen ei enää ollut aikaa. Esitteet ovat edelleen käyttökelpoisia. Vähimmillään esitteet tulee muuttaa siten, että pilotti sana poistetaan esitteistä hankkeen nyt päätyttyä ja toiminnan muututtua vakiintuneeksi. Esitteitä on mahdollista uudistaa muiltakin osin tarpeen mukaisesti. Kehityspäällikkö hoitaa asian eteenpäin viemisen jatkossa.